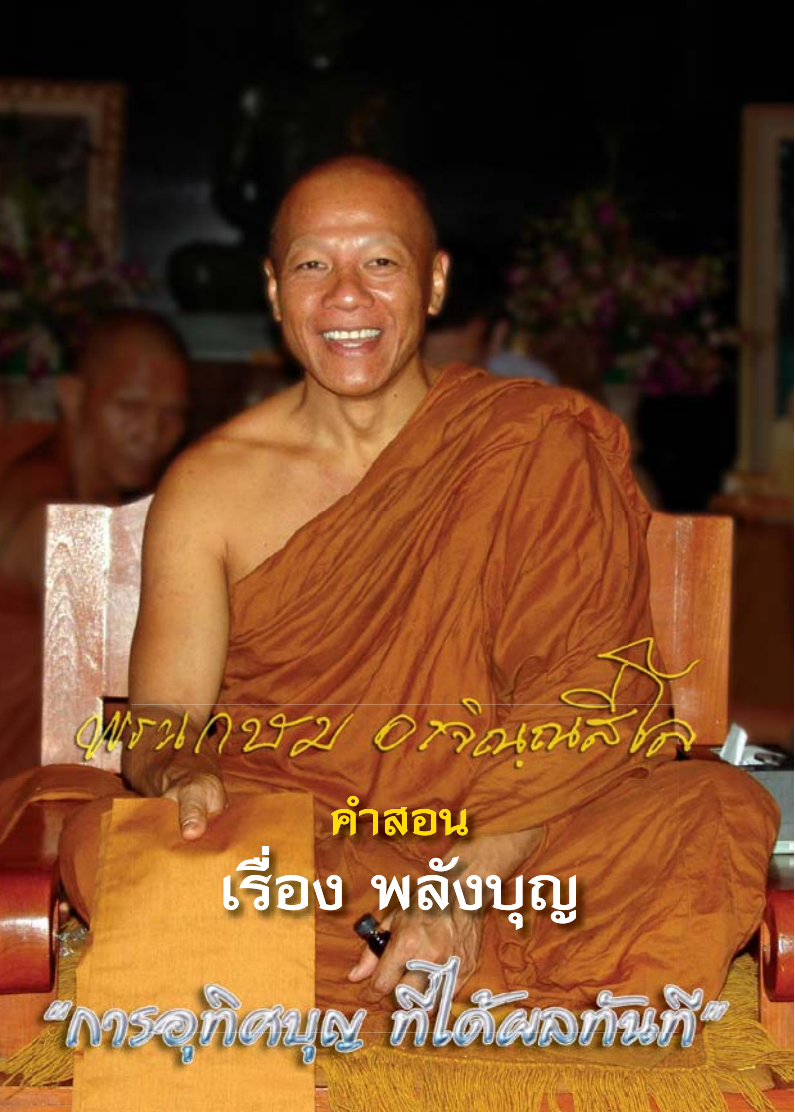

คำสอน

เรื่อง พลังบุญ

"การอุทิศบุญ ที่ได้ผลทันที"

“พระไตรปิฎก *เป็นตาที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นหูที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นกายที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นใจที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นมิตรและเข็มทิศที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นแผนที่และป้ายบอกทางที่วิเศษยิ่ง*

“พระไตรปิฎก *เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพานที่วิเศษยิ่ง”*

จาก วัดสามแยก

“ การให้ธรรมเป็นทาน

ชนะการให้ทานทั้งปวง

แต่ก็ไม่ควรลืมทานทั้งปวง

เพื่อธรรมทานจะได้บริบูรณ์ ”

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

(อนุโมทนา หลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล)

วัดป่าสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง ต.วังกวาง

อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

พระภาวนา อาจินฺณสีโล

คำสอน

เรื่อง พลังบุญ

"การอุทิศบุญ ที่ได้ผลทันที"

คำเตือน ห้ามทำการคัดลอกส่วนหนึ่งส่วนใด
หรือทั้งหมดเพื่อการจำหน่าย
แต่หากทำแจกจ่ายให้ผู้สนใจโดยไม่คิดมูลค่า
ให้ทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต

อนึ่ง... สื่อธรรมะทุกประเภทควร วาง เก็บ ในที่ ๆ เหมาะสม

หนังสือเล่มนี้ได้รับอนุญาตจากทางวัดให้จัดพิมพ์เป็นธรรมทานได้
และได้รับการตรวจสอบแก้ไขเพิ่มเติมจากทางวัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ได้มาแจกไป

หนังสือคำสอน เรื่อง **พลังบุญ การอุทิศบุญที่ได้ผลทันที ของท่านหลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล** ฉบับนี้ได้รับความเมตตาจากทางวัดช่วยตรวจทานให้เสร็จสมบูรณ์ โดยมีพระภิกษุในวัดเป็นผู้ดำเนินการจัดการให้ ข้าพเจ้าขออนุโมทนาในเจตนาอันดีนี้ และหวังว่าท่านทั้งหลายที่ได้รับหนังสือเล่มนี้จะได้รับประโยชน์สูงสุดในเนื้อหา และน้อมนำมาพิจารณาเพื่อปฏิบัติแก้ไขชีวิตให้ดำเนินไปในทางที่ถูกที่ควรเพื่อความสุขความเจริญแห่งชีวิตของตนเองและหมู่ญาติแห่งพวกท่านที่เป็นมนุษย์และอมนุษย์ทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านหลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล และคณะพระภิกษุภายในวัดทุกองค์ ที่ท่านเมตตาต่อข้าพเจ้าและคณะที่ได้มีโอกาสจัดพิมพ์หนังสือคำสอน เรื่อง **พลังบุญ การอุทิศบุญที่ได้ผลทันที** ฉบับนี้เพื่อเป็นธรรมทานตามเจตนา ข้าพเจ้าและคณะได้ศึกษาปฏิบัติตามแนวการสอนของท่านหลวงพ่อเกษมฯ ก็ได้ถึงซึ่งความเจริญแห่งชีวิต ได้ถึงซึ่งความสดชื่นเบิกบาน ได้ถึงซึ่งความสุขสบายตามที่ท่านได้แสดงธรรมไว้แล้วทุกประการเป็นจริงตามนี้ และขอยืนยันตามนี้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าและคณะ ขอเผื่อแผ่ความดีนี้ให้กับเพื่อนร่วมโลกทั้งหลายที่ร่วมเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย กันมา ได้มีโอกาสเข้าถึงซึ่งความสุขความเจริญอันดี ตามที่ข้าพเจ้าและคณะได้มีแล้วโดยทั่วถึงกันเทอญ.

คณะศิษย์วัดสามแยก

ประวัติ **ท่านพระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล**

วัดป่าสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง

ตำบลวังกวาง อำเภอน้ำหนาว

จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่หล้า พระอริยะเจ้าแห่งวัดภูจ้อก้อ จังหวัดมุกดาหาร อุปสมบทเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๙ ในฝ่ายธรรมยุติ หลังจากอุปสมบทได้ไม่นานก็เกิดความประทับใจกับประสบการณ์ทางจิตที่ได้รับจากการฝึกเล่น ๆ จึงตั้งใจอยู่ปฏิบัติต่อ ไปขออยู่กับหลวงตามหาบัว แต่ท่านได้แนะนำให้ไปอยู่ปฏิบัติกับหลวงปู่หล้า ที่ภูจ้อก้อ เมื่อไปก็ไม่ได้อยู่กับหลวงปู่หล้า แต่อยู่วัดใกล้ ๆ กับหลวงปู่หล้า อยู่ประมาณสิบเดือนจึงได้กราบลาหลวงปู่หล้าออกมา หาที่บำเพ็ญภาวนาต่อไป ท่านได้เพียรพยายามฝึกฝนตนเองอย่างอุกฤตรวมเป็นเวลาห้าปี จึงรู้จักธรรมชาติพอเป็นที่สบายใจ ท่านมีประสบการณ์ทางจิตที่

โลดโผนพิสดาร แม้เดินจงกรมก็สามารถเดินเหยียบอากาศเอาผ้าไปพาดไว้บนกิ่งไม้ ๑๐ เมตรได้ ทั้งสามารถมองเห็น ภูต ผี ปีศาจ เทวดา นาค ครุฑ ยักษ์ อย่างแจ่มชัดแม้กระทั่งลืมตา มีญาณระลึกชาติย้อนหลังได้มากมายหลายชาติ เป็นพระสงฆ์ที่ใช้เวลาท่องเที่ยวไปในนรก สวรรค์บ่อยที่สุด คล้ายนิทาน เรื่องพระมาลัยโปรดสัตว์โลก เป็นพระสงฆ์รูปเดียวและรูปแรกที่กล้าพูดกล้าเปิดเผยเรื่องราวลี้ลับ โดยไม่สนใจเสียงส่อเสียดจากชาวโลก และเป็นพระที่ไม่สนใจในลาภ ยศ ชื่อเสียง เป็นพระสงฆ์ที่เทพยดาชั้นสูง-ต่ำ ตลอดจน ภูต ผี ปีศาจ ให้ความเคารพรักมาก วัดของท่านจึงเป็นจุดที่เทพยดาและภูต-ผี-ปีศาจ-เปรต ที่ตกทุกข์ได้ยากทั่ว ๆ ไป พากัน

มุ่งไปหาเพื่อขอความช่วยเหลือ และแต่ละวันพวกประชาชนมากหน้าหลายตาทั่ว ๆ ไปต่างดั้นด้นข้ามภูเขา ผ่านทางอันทุรกันดารไปกราบท่านเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาชีวิตต่าง ๆ แล้วเมื่อนำคำสอนที่ท่านแนะนำไปปฏิบัติก็ประสบผลสำเร็จตามที่ตนเองวาดหวังไว้ แต่ท่านไม่อยากดัง ถ้ามีคนไปขอนำประวัติท่านไปลงหนังสือท่านจะไม่ยอมพูดด้วย แต่ท่านจะมีเมตตาในการเทศน์การสอนทั้งวันทั้งคืน กลางวันก็อบรมประชาชนที่เดินทางมา กลางคืนก็ต้องต้อนรับแก้ไขปัญหาหมู่ชนในโลกทิพย์ ท่านจึงมีเวลาพักผ่อนในแต่ละวันน้อยจริง ๆ นอกนั้นหมดไปกับการต้อนรับผู้มาเยือน

ที่วัดของท่านมีแผ่นซีดีและหนังสือ

แจกจ่ายให้นำไปอ่านและฟัง และท่านก็บอกว่า *"อ่านแล้ว ฟังแล้วให้นำไปปฏิบัติแล้วแจกจ่ายกันต่อ ฟังแล้วเข้าใจแล้วไม่จำเป็นต้องมาเพราะคนพูดเหนื่อยแล้ว นึกอยากทำบุญให้ทำที่ไหนก็ได้ ไม่ไปวัดก็ได้ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์อยู่ในบ้าน ทำบุญกับพ่อแม่แล้วอุทิศบุญให้เทวดาและเหล่าสรรพสัตว์ในโลกทิพย์ก็ได้ผลเท่ากับถวายทานในพระอรหันต์ วัดของอาตมามีพอกิน พอใช้แล้ว ไม่ขาดแคลนอะไร จึงไม่มีความจำเป็นต้องหลั่งไหลมาทำบุญ ที่นี่"* ดังนี้

แนวการสอน

ของพระอาจารย์เกษมฯ

ชีวิตของมนุษย์และสัตว์ ทั้งในโลกนี้และในโลกทิพย์มีส่วนสัมพันธ์กัน เข้าไปอยู่ในเรื่องกฎแห่งกรรมที่พระพุทธเจ้าโคดมทรงสั่งสอนในการเวียนว่ายตาย เกิด ไป ๆ มา ๆ ที่จะไม่เคยเป็นญาติ ไม่เคยเป็นเพื่อน ไม่เคยเป็นเจ้ากรรม นายเวรกันไม่มี ชีวิตของทุกผู้ทุกคนจึงมีส่วนสัมพันธ์กันไม่มากก็น้อย ทั้งส่วนดีมากและดีน้อย ทั้งส่วนเลวมากเลวน้อย ทั้งในส่วนที่ทำให้เกิด ความเคียดแค้นชิงมากชิงน้อย ทั้งในส่วนที่รักและอุปการะมากและน้อย นี่เป็นกรณีหนึ่ง

การได้ดีตกยาก เจ็บไข้ได้ป่วยของมนุษย์และสัตว์ ส่วนหนึ่งเกิดจาก ผลกรรมในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ อีกส่วนหนึ่งได้รับเหตุปัจจัยกระทบ จากสิ่งรอบข้าง อีกส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำของสิ่งลี้ลับที่เรามองไม่เห็น เช่น เทวดาช่วยเหลือ เทวดาให้โทษ ผีให้โทษ เจ้ากรรมนายเวรที่เคียดแค้น ชิงชังให้โทษ

คนเราทุกคนจะมีเทวดาอย่างน้อย ๒ องค์ เป็นเทวดาประจำตัวคอยติดตามรักษา เทวดานี่แหละ ที่ชอบช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จหรือช่วยปกป้องคุ้มครองให้เรารอดพ้นจากภัยอันตรายที่น่าหวาดเสียวได้อย่างอัศจรรย์ ซึ่งบางทีเราก็ยกให้เป็นคุณงามความดีของวัตถุมงคลที่แขวนคอเสียก็มี เด็กน้อยบางคนไม่มีวัตถุมงคลแขวนคอเลย

แต่ตกบ้านตกเรือนด้วยความซุกซน แต่ไม่ได้รับอันตรายเพราะเหมือนมีใครมาอุ้มไว้ก่อนตกพื้น บุคคลบางคนไม่มีวัตถุมงคล ติดตัวเลยแต่สามารถหลุดพ้นจากอุบัติเหตุ และการดักทำร้ายของศัตรูมาได้ อย่างปาฏิหาริย์ นั่นคือการปกป้องรักษาจากเทวดาประจำตัวเขาและหรือญาติในโลกทิพย์ของเขา

พวกเราชาวพุทธแต่ละคนล้วนเคยทำบุญให้ทานมาแล้วทั้งสิ้น ทั้งในชาตินี้และในชาติก่อน ถ้าจะนับบุญก็คงจะใหญ่เท่าภูเขาเลากา หรือเท่าก้อนโลก แต่ไม่รู้จักใช้บุญของตนเองให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบันชาติ จึงต้องรอให้ตายแล้วจึงจะได้ไปใช้บุญในสรวงสวรรค์ คนทำบุญจึงชอบบ่นว่าทำแต่บุญไม่เห็นได้ดีสักที ที่เป็นเช่นนี้เพราะเขาไม่เคยให้

บุญแก่เทวดาที่รักษาตัวเอง ไม่เคยให้เจ้ากรรมนายเวรที่ตามจ้องกันอยู่ ไม่เคยให้เทวดาและญาติทิพย์ที่อาศัย อยู่ในเขตบ้านเขตเรือน ไม่เคยให้เทวดาที่รักษาเจ้านายของตัว เทวดาเหล่านั้นบางองค์อาจมีบุญน้อย มีฤทธิ์น้อย จึงไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเราได้มาก แต่ถ้าเขาได้รับบุญจากเราบ่อย ๆ เขาจะกลายเป็นเทวดาที่มีฤทธิ์มีอำนาจ สามารถช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จได้ดังใจหมาย *'บางคนอ้างว่าทำบุญทุกครั้งก็กรวดน้ำให้เทวดา และเจ้ากรรมนายเวรทุกครั้ง ก็ไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลง'* ***'โปรดเข้าใจว่าท่านให้ไม่เป็น'*** **เขาจึงไม่ได้รับ** เช่นให้ไม่เจาะจง หรือแสงบุญหมดแล้ว จึงมากรวดน้ำให้เขา เขาก็ไม่ได้รับ (กลับไปหาอ่านเรื่องพลังบุญ ตอนขอถามชาวพุทธ)

การใช้บุญ

สร้างความสำเร็จในปัจจุบัน

พระพุทธเจ้าโคดมทรงแสดงการเกิดบุญไว้ ๓ ประการย่อ ๆ คือ

๑. บุญเกิดจากการให้ทาน

๒. บุญเกิดจากการรักษาศีล

๓. บุญเกิดจากการภาวนาอบรม จิตใจ

โดยสรุปแล้วการสร้างความดีทุกประการล้วนเป็นแหล่งของการเกิดผลบุญกุศลทั้งสิ้น (ดูบุญกิริยา ๑๐ หน้า ๓๙) แล้วก่อให้เกิดอานิสงส์ที่จะสร้างความสำเร็จในชีวิตได้ทั้งสิ้น

เมื่อกำลังให้ของแก่ใคร ไม่ว่าจะถวายของแก่พระสงฆ์ ให้ของแก่ พ่อ แม่ พี่น้อง ญาติมิตร แม้เอาข้าวให้หมากิน เอาอาหารโยนให้ปลากิน เอาเศษอาหารโปรยให้มดกิน **ย่อมเกิดกระแสบุญขึ้นเป็นกระแสเรืองรอง แผ่ออกจากตัวผู้กำลังให้ เพียงไม่กี่วินาทีแสงนี้จะพุ่งหายขึ้นเบื้องบน** แล้วสะสมเป็นกองบุญของผู้ให้อยู่บนเทวโลก ดังนั้นขณะให้ของแก่ใครจึง ควรอธิษฐานจิต **คิดทันทีว่า** *"บุญนี้ให้เทวดาผู้รักษาตัวข้า"* หรือ *"บุญนี้ให้นายเวรข้าที่เดินทางมาถึง"* หรือ *"บุญนี้ให้ภูต ผี ปีศาจ เปรต ครุฑ นาค ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ มาร พรหม เหล่าเทพยดาทั้งสิ้นที่อาศัยอยู่ในสถานที่เรือกสวน ไร่นา หรือเคหะสถานบ้านเรือนของข้า"* หรือ *"บุญนี้ให้*

เทวดาผู้รักษาบุตรข้า ให้เทวดาผู้รักษาบิดามารดาข้า” เป็นต้น ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องการแก้ไขในจุดไหน เช่น

บุตรของเราเกเรเหลือเกิน ชอบสร้างแต่ความเดือดร้อน สั่งสอนไม่ฟัง แบบนี้ต้องให้เทวดาผู้รักษาตัวของเขาเป็นผู้ขนาบตักเตือน วิธีที่เทวดาตักเตือนนั้นท่านจะสั่งการไปที่ความรู้สึกนึกคิดจิตใจของเขา ถ้าเทวดาประจำตัวเขา เป็นมิจฉาทิฏฐิเมื่อได้รับบุญบ่อย ๆ เทวดารู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงในตัวเองมีชีวิตที่สุขสบายขึ้น เขาจะทราบได้เองว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้น มาจากไหน เมื่อเราอุทิศบุญให้แล้วก็ให้อธิษฐานต่ออีกว่า *“เมื่อเทวดาได้รับบุญแล้ว ขอให้มีความสุข มีกินมีใช้ มีเสื้อผ้าที่อยู่อาศัย และขอให้อบรมตักเตือน*

ลูกของข้าให้เป็นคนดีด้วย” ดังนี้ ไม่นานหรอกจะเกิดกรณีพิสดารขึ้นกับบุตรเกเรคนนั้นจนต้องเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นคนดีแน่นอน

สามีหรือภรรยา คู่ครองของตนเองเป็นที่น่าเอือมระอาเหลือเกิน อยากให้คู่ครองดีรักเรา ละเลิกความประพฤติชั่วเหลวไหล ก็ให้ทำแบบเดียวกันกับที่ให้บุญแก่เทวดาที่รักษาบุตร

กิจการค้าของท่านล้มเหลวหรือซบเซา เมื่อท่านทำบุญทุกครั้งควรอุทิศให้เทวดาประจำตัวของท่านและเทวดาที่ดูแลกิจการการค้าด้วยพร้อมกันไป แล้วอธิษฐานว่า *“เทวดารับบุญของข้าแล้วโปรดช่วยเหลือกิจการค้าธุรกิจของเราให้ประสบความสำเร็จด้วยเถิด ถ้าร่ำรวยขึ้นจะทำบุญให้ท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก”* จะใช้คำเรียกตนเองว่าข้า ว่าเรา ก็ได้ทั้งนั้น

ร้านค้าขาย จะเป็นร้านอะไรก็แล้วแต่ ให้ทำบุญให้ผู้ที่สถิตอยู่กับสินค้าที่เรานำมาขายนั้นด้วยและให้ทำบุญอุทิศให้แก่เทวดาที่รักษาร้านค้านั้นด้วย แล้วบอกว่า *"เทวดาเมื่อได้รับบุญแล้วโปรดเรียกลูกค้ามาอุดหนุนให้มากๆ ด้วย"* ดังนี้

การอุทิศบุญ ไม่ต้องพูด ไม่ต้องกรวดน้ำ ให้ใช้การคิด **ต้องรีบคิดทันที อย่าชักช้า เพราะแสงบุญที่เกิดขึ้นจะดำรงอยู่ไม่กี่วินาทีแล้วจะหายไปอยู่สวรรค์** ถ้าฝึกบ่อย ๆ เราจะชำนาญในการคิดเพราะมีกระแสแรงกว่าพูดออกจากปาก **เวลาหย่อนก้อนข้าวลงในบาตร ให้คิดส่งบุญทันที** และคิดให้ชัดเจนอย่าลางเลือน ให้ของแก่ใครเมื่อของหลุดออกจากมือเราก็ให้คิดทันที อย่าช้า

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ที่เกิดกับตัวเราสืบเนื่องมาจากนายเวรผู้เคียดแค้น ชิงชังกระทำทั้งสิ้น พระพุทธเจ้าพุทธโคดม ทรงตรัสว่า *'ผู้ฆ่าสัตว์ย่อมอายุสั้น ผู้เบียดเบียนสัตว์ย่อมสุขภาพไม่ดี'*

ดังนั้นการรักษาโรคต้องส่งบุญไปให้แก่เจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยนั้น ๆ และให้เทวดาผู้รักษาตัวเราในขณะเดียวกัน แล้วอธิษฐานว่า *"หมอใดยาใดที่สามารถรักษาอาการนี้ให้หายขาดได้ ขอให้เทวดาจงนำหมอนั้น ยานั้น มารักษาข้า ถ้าข้าหาย ข้าจะทำบุญให้แก่ท่าน ยิ่ง ๆ ขึ้นไป"* ดังนี้

การอธิษฐานเบิกบุญเก่าอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่รบกวนควรทำวันละร้อย

หรือพันหรือหมื่นรอบ จนเขาพอใจ อาการป่วยของเราจะหายเร็วขึ้น

วิธีการให้บุญแก่เจ้ากรรมนายเวรควรทำดังนี้เป็นตัวอย่างเช่น **คนป่วยเป็นมะเร็ง**จุดไหนก็ให้ส่งบุญตรงบริเวณนั้นให้คิดว่า *"บุญนี้ให้นายเวรที่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยตรง... (บริเวณที่เป็นมะเร็ง) เมื่อได้รับบุญแล้วขอให้พวกเจ้ามีชีวิตที่ดีขึ้น มีภพภูมิที่สูงขึ้น จงหลุดจากภาวะชีวิตชั้นต่ำเดี๋ยวนี้ เมื่อเราหายแล้วจะทำบุญให้แก่พวกเจ้า ส่งชีวิตของพวกเจ้าให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ พวกเจ้าจงเลิกจองเวรจองกรรมในเราเสียที ตั้งแต่นี้เราจะตั้งตนอยู่ในศีลในธรรมเลิกการเบียดเบียนเช่นฆ่าชีวิตสัตว์อื่น ขอส่งบุญที่เกิดจากการรักษาศีลนี้แก่พวกเจ้าด้วย"* ดังนี้

ผู้มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าหรือเบียดเบียนสัตว์อื่น เช่นเจ้าของโรงฆ่าสัตว์ คนขายเนื้อสัตว์ ชาวประมง คนขายปลาสดตามตลาด เชือดไก่ขาย คนเหล่านี้ต้องสร้างบาปกรรมทุกวัน ๆ จึงก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่าอยู่ทุกวี่ทุกวัน เขาก็พยายามจองล้างจองผลาญ แต่ในขณะที่บุญเก่าของผู้นั้นยังมีอยู่ เจ้ากรรมนายเวรก็ทำอะไรไม่ได้ แต่หากว่านายเวรได้ช่องทางเมื่อไรวิญญาณสัตว์ที่เคียดแค้นเหล่านั้น (นายเวร) จะตามมาทวงและให้ร้ายทันที ดังนั้นต้องพยายามไถ่ถอนกรรมของตัวด้วยการทำบุญ แล้วอุทิศให้วิญญาณสัตว์ที่ตัวเองฆ่าทำบ่อย ๆ ส่งบ่อย ๆ เอาเนื้อสัตว์ที่เราขายนั้นทำอาหารถวายพระหรือเลี้ยงผู้อื่น อธิษฐานว่า

"บุญนี้ให้สัตว์ทั้งหลายที่เราได้ฆ่า หรือผู้อื่นฆ่าเพราะคำสั่งเรา เหล่าสัตว์เหล่าใดได้รับบุญแล้วขอให้มีแต่ความสุขความเจริญ มีชีวิตวิญญาณที่ดีขึ้น จงหลุดพ้นจากกรรมเวรที่ตนเองเคยสร้างไว้ จงมีภพภูมิที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นเทวบุตรเทวดาในสรวงสวรรค์ เมื่อได้รับบุญแล้วจงอโหสิกรรมให้เราด้วย อย่าได้จองเวรซึ่งกันและกันเลย เจ้าตายเพราะเราแต่ก็มีชีวิตที่ดีขึ้นเพราะเรา ดีกว่าเจ้าตายเอง หรือฝีมือผู้อื่น ซึ่งมีชีวิตที่ทุกข์ทรมาน"

การขับไล่ผีหรือคุณไสยออกจากร่างผู้ป่วย เอาของให้ทานแก่ผู้ทรงศีล จะเป็นพระหรือฆราวาสก็ได้ แล้วอุทิศบุญเจาะจงถึงผีในร่างผู้ป่วยขอให้ได้รับบุญนี้ เมื่อได้รับบุญ

แล้วโปรดออกจากร่างผู้ป่วยเดี๋ยวนี้ ถ้าไม่ยอมออกก็ให้บ่อย ๆ ให้สิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เงินห้าบาท สิบบาท ให้กาแฟ ๑ แก้ว โอวัลติน ๑ แก้ว ฯลฯ แล้วอุทิศได้ทั้งนั้น

ในกรณีมีคุณไสยเข้าร่างผู้ป่วย ให้อธิษฐานดังนี้ *"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้สิ่งของไสยศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในร่างกายของผู้ป่วยนี้ให้เสื่อมอำนาจไป ให้สูญสลายไป ณ บัดนี้"* ถ้ายังไม่หายก็ให้ทำบ่อย ๆ อธิษฐานบ่อย ๆ เดี๋ยวอาการก็ดีขึ้นเองโดยไม่ต้องไปทำพิธีอะไรอื่น หรือไม่ต้องไปจ้างหมอผีผู้มีวิทยาคมที่ไหนมาแก้ เพราะอำนาจของพระรัตนตรัยนั้นยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งทุกอย่างในสากลจักรวาล

หลีกเลี่ยงการสวดมนต์เพื่อขับไล่วิญญาณ บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญาณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อน ถ้าหยุดสวดไปเลยได้ยิ่งดีเพราะจะได้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกภูตผีปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ใช่ใครอื่นแต่เป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องกันกับเรานี่เอง แต่..แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตามหากก่อกวนเขาอยู่บ่อย ๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้นก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังใช้ไม่เป็น ก็เพียงแต่**กราบ..พุทโธ** แล้วก็คิดอุทิศว่า *"บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูแลรักษาข้า รักษาบ้านข้า"* **กราบ..ธัมโม** *"บุญนี้ให้เหล่านายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังเล่นงานข้าอยู่"* **กราบ..สังโฆ** *"บุญนี้ให้ถึงแก่เหล่า*

เปรตผีปีศาจผีสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า” หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใครก็ให้คิดเอาได้เลย เมื่อได้กราบอย่างนี้แล้ว**ต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็ให้คิดอธิฐานเบิกบุญมาจ่าย จ่ายแล้วจ่ายเล่ารอบแล้วรอบเล่าอยู่อย่างนั้น จนกว่าถึงเวลาพักผ่อนหลับนอนจึงหยุด** ถ้าทำได้อย่างนี้ ความสุขสบายจะเกิดกับครอบครัวนั้น ๆ แน่นอน ทุกวันนี้กลายเป็นว่าไปที่วัดไหน ๆ ก็สอนให้สวดมนต์ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ? เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้เห็นว่าอานุภาพการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่ำๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยากนำมาพูดเพราะจะทำให้ต้องได้พูดมากอธิบายมาก เดี๋ยวคนโน้นก็ว่าครูบาอาจารย์พาทำมา เดี๋ยวคนนี้ก็ว่าสวด

แล้วดี ต่าง ๆ นา ๆ ท่านขี้เกียจพูดก็เลยเงียบเฉยไปเลย..อย่างนี้ก็มี

แต่ถ้าหาก**ผู้ใดที่ยังไงก็จะต้องสวดให้ได้ ก่อนจะสวดก็ให้ตั้งจิตคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า** *"ภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์ใครชอบฟังเอาบุญกุศลก็ให้ตั้งใจฟัง หากใครไม่ชอบหรือฟังแล้วทรมานก็ให้หลีกหนีไปที่อื่นจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จแล้วจึงกลับมาเถิด"* ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่ายังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่.

การนิมนต์พระมาทำพิธีขับไล่ภูตผีในบ้านนั้นไม่ถูกต้องโดยประการทั้งปวง และควรงดโดยเด็ดขาด**เพราะวิญญาณนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั้นมาก่อนเราอย่างสงบสุข บางตน**

ก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน ตายแล้วมีบุญน้อยก็เป็นภูตผีอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ภูต ผีบางตนมีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เรารู้สึกเพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียนหลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่ เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่เขา เขายิ่งเดือดร้อนเพิ่มขึ้นอีก แล้วพวกวิญญาณเหล่านั้นจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้านให้เดือดร้อนวุ่นวายกันมากขึ้น มีแต่เรื่องทะเลาะขัดแย้งกันเนือง ๆ

สังเกตุดู บ้านไหนที่มีคนถือวิชาอาคมสวดมนต์ไล่ผีบ่อย ๆ คนในบ้านนั้นจะหาความรักความสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อ แม่

ลูก สามี ภรรยา ทะเลาะขัดแย้งกัน จนฆ่ากันตายก็มี *'ต่อไปเมื่อมีเหตุเดือดร้อนควรทำบุญอุทิศให้เขา เมื่อเขาอยู่สุขสบายก็จะเลิกรบกวนเรา'* แล้วจะกลับเป็นเทวดาชั้นดีที่คอยปกปักรักษาเราต่อไป

หลีกเลี่ยงการติดผ้ายันต์กันภูตผีในบ้าน หรือการพกพาเครื่องรางของขลังที่เบียดเบียนวิญญาณชั้นต่ำ เพราะสิ่งเหล่านี้กระทบกระเทือนถึงวิญญาณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อนและเคียดแค้นอันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้ากรรมนายเวรจองล้างจองผลาญเราไม่มีที่สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว หากใครมีผ้ายันต์ เหรียญหรือเครื่องรางปลุกเสกต่าง ๆ ก็ให้นำมาคลายมนต์ออก ด้วยการอธิฐานว่า

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้อำนาจเวทมนต์หรืออำนาจต่าง ๆ ที่อยู่กับสิ่งของเหล่านี้ จงหมดฤทธิ์หมดอำนาจไปด้วยเถิด" บ้านใครที่มีผ้ายันต์หรือสายสิญญ์ก็ให้ไปแกะออก แล้วนำมาอธิษฐานคลายมนต์ออกแล้วเอาไปเผาไฟทิ้งเสีย จะได้ไม่เป็นอันตรายกับผู้อื่นอีก เพราะบ้านเรือนเคหะสถานไม่ใช่เป็นที่อยู่เฉพาะของคนในโลกนี้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นที่อยู่ของผู้ที่อยู่ในอีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็นด้วย จึงไม่ควรเห็นแก่ตัวว่าเป็นที่อยู่ของเราแต่เพียงผู้เดียว ควรอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข พวกวิญญาณต้องอาศัยบุญกุศลถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับบุญจากมนุษย์ผู้อาศัยอยู่ในผืนแผ่นดินเดียวกันเขาย่อมพึงพอใจ และจะรักษามนุษย์ผู้นั้นให้มี

ความสุขความเจริญ แม้พระพุทธเจ้าพุทธโคดม ก็ตรัสสอนไว้ใน *'เทวตาทิสสทักขิณานุโมทนา'* ว่า

ยัสมิง ปะเทเส กัปเปติ
วาสัง ปัณฑิตะชาติโย
สีลวันเตตถะ โภเชตะวา
สัญญะเต พรหมะจาริโน
ยา ตัตถะ เทวตา อาสุง
ตาสัง ทักขิณะมาทิเส
ตา ปูชิตา ปูชะยันติ
มานิตา มานะยันติ นัง
ตะโต นัง อนุกัมปันติ
มาตา ปุตตังวะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส
สะทา ภัทรานิ ปัสสติ

แปลว่า *"ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื้อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไปเลี้ยงดูในสถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบ คือทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศบุญให้แล้วนั้นเหมือนบิดามารดา ผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับการช่วยเหลือจากเทวดาแล้ว ย่อมประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ"* ดังนี้

การให้ทานแก่บุคคล
ย่อมมีผลบุญแตกต่างกัน

ให้ในพระสงฆ์ มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน ย่อมเกิดผลมากกว่าให้พระพุทธเจ้าพระองค์เดียว

ให้ในพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ผู้ออกจากนิโรธสมาบัติ ย่อมมีผลมากกว่าให้ในพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ ในสถานภาพปกติ

ให้ในพระพุทธเจ้า ย่อมมีผลมากกว่าให้ในพระอรหันต์

ให้ในพระอรหันต์ ย่อมมีผลเหนือกว่าให้พระอนาคามี

ให้ในพระอนาคามี ย่อมมีผลมากกว่าให้พระสกทาคามี

ให้ในพระสกทาคามี ย่อมมีผลมากกว่าให้แก่พระโสดาบัน

ให้ในพระโสดาบัน ย่อมมีผลมากกว่าให้แก่ผู้ทรงฌาน

ให้ในผู้ทรงฌาน ย่อมเหนือกว่าให้ในพระผู้ประพฤติศีลตามปกติ

ให้ในผู้มีศีล ย่อมมากกว่าให้ผู้ไม่มีศีล

ให้ในคน ย่อมมากกว่าให้ในสัตว์

ให้ในคนสัตว์ผู้โพธิสัตว์ ย่อมมีผลมากกว่าให้ในสัตว์ธรรมดา

ให้ในสัตว์ที่มีคุณ ย่อมเกิดผลมากกว่าให้แก่สัตว์ที่ไม่มีคุณ และแม้แต่ให้อาหารแก่พวกมด ปลวกก็ยังเกิดบุญกุศล ดังนั้น **ชื่อ**

ว่าการให้ย่อมเกิด บุญกุศลทั้งสิ้นแต่มากน้อยต่างกัน นี่คือความแตกต่างของนาบุญ ถ้ารู้จักเลือกให้เลือกเถิด ถ้าเลือกไม่ได้ก็ให้ถวายในสงฆ์รวมก็มีอานิสงส์มาก

เมื่อตั้งใจรักษาศีล ก็ย่อมเกิดบุญกุศลขึ้นทุกครั้งที่ระลึกถึงศีลตัวเอง รักษาดีแล้วไม่ด่างพร้อย ก็อธิษฐานส่งบุญได้ว่า *"บุญที่ข้าพเจ้าได้รักษาศีลนี้ขอมอบแก่ ... (จะให้ใครก็คิดอุทิศเลย)"* ดุจที่กล่าวมาในการให้ทานนั่นแล (ดูหัวข้อหมวดทานในหน้า ๗๗)

ก่อนนั่งภาวนาทุกครั้ง ให้เริ่มคิดดังนี้ *"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงดลบันดาลบุญที่ข้าพเจ้ากำลังจะภาวนาเวลานี้ จงสำเร็จ*

แก่ผู้ต้องการบุญนี้ ผู้ใดคิดอยากได้ขอให้บุญภาวนาที่กำลังจะทำนี้เป็นของท่านตามปรารถนา” หรือเราจะให้ใครก็ได้ให้อธิษฐานเอาเอง แล้วก็เริ่มภาวนาได้เลย หลังจากเลิกภาวนาก็ให้อุทิศบุญนี้ไปอีกครั้งหนึ่ง

หมายเหตุ บุญที่ภาวนานี้กำลังแรง พวกภูตผีชั้นต่ำมักรับไม่ค่อยได้จึงต้องเปิดจ่ายไว้ก่อนทำ เขาจะได้รับตามความสามารถของเขาเอง ถ้าภาวนาแล้วจึงให้ก็เปรียบเหมือนเราเปิดน้ำจากท่อดับเพลิงแล้วให้เขาเอาภาชนะมารอง เขาจะรับไม่ได้เนื่องจากฐานจิตของเขาไม่แข็งแรงพอ ถ้าเราอธิษฐานเปิดไว้ก่อนก็เหมือนเปิดก๊อกน้ำออกค่อย ๆ ใครมีภาชนะน้อยก็เอามารอง แต่สำหรับเทวดาบุญหนักศักดิ์ใหญ่ ท่านสามารถรับบุญใหญ่

หลังภาวนาได้ เปรียบเหมือนท่านมีโอ่งมีถังขนาดใหญ่สำหรับรองรับน้ำที่พุ่งจากท่อดับเพลิงนั่นเอง

การทำคุณงามความดีทุกครั้ง เช่น การได้ช่วยเหลือคน การได้ทำประโยชน์ส่วนรวม ย่อมก่อให้เกิดความปิติดีใจ นั่นแหละคือบุญให้รีบส่งบุญถึงผู้ที่เราต้องการให้บุญทันที

ส่งบุญเก่าที่ทำไว้แล้ว บุญที่เราทำไว้มีมากมายที่สะสมอยู่ในสรวงสวรรค์ ทั้งที่ทำไว้ในอดีตชาติหรือในชาตินี้ เราสามารถเบิกบุญนั้นมาแจกจ่าย อุทิศให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกวิญญาณได้ เหมือนเรามีเงินเก็บไว้ในธนาคาร เราก็อาศัยบัตรเอทีเอ็ม กดเงินออกมาใช้จ่ายได้ **'การเบิกบุญนั้นต้องอาศัยอำนาจ**

พระรัตนตรัย' คือให้ตั้งจิตอธิษฐานว่า *"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้(ถึงแก่)....."* จะให้ใครก็คิดเอาเอง การเบิกบุญแจกจ่ายนี้สามารถให้ได้ทุกเวลาเมื่อระลึกขึ้นได้ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน กิน ดื่ม อุจจาระ ปัสสาวะ แม้กำลังร่วมเพศก็สามารถอธิษฐานส่งบุญได้ แม้กระทั่งสามีภรรยากำลังร่วมเพศกัน เกิดความสุข ความพอใจในขณะนั้น ก็สามารถส่งความสุขนั้นให้แก่ญาติทิพย์ได้เช่นกัน

คนในศาสนาไหนก็ส่งบุญได้ ไม่ว่าคริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิกข์ ล้วนมีวิธีสร้างกุศลผลบุญสะสมคุณงามความดีด้วยกันทั้งสิ้น เมื่อเกิดบุญกุศลขึ้น สามารถส่งถึงผู้อยู่ในโลกทิพย์ได้ด้วยวิธีเดียวกัน ถึงเช่นกัน ก่อผลลัพธ์

แบบเดียวกัน พุทธศาสนาต่างจากศาสนาอื่นตรงที่มีจุดสุดยอดของการหลุดพ้นจากทุกข์ คือ นิพพาน มีแนวทางปฏิบัติเพื่อเข้าสู่จุดนั้นโดยเฉพาะ มีคำสอนเต็มไปด้วยเหตุและผลสามารถพิสูจน์ได้แบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งศาสนาอื่นไม่มี ส่วนการทำคุณงามความดีนั้นถึงแม้จะมีแนวทางแตกต่างกันก็เพียงปลีกย่อยเท่านั้นไม่เป็นที่ขัดแย้งกัน

บุญกิริยาวัตถุ คือสิ่งที่เป็นที่ตั้งแห่งการทำบุญ,เรื่องที่จัดเป็นการทำบุญ,ทางทำความดี,
หมวด ๓ คือ ***๑.ทานมัย*** ทำบุญด้วยการให้ ***๒.สีลมัย*** ทำบุญด้วยการรักษาศีลและประพฤติดี ***๓.ภาวนามัย*** ทำบุญด้วยการเจริญภาวนา
หมวด ๑๐ คือ ***๑.ทานมัย ๒.สีลมัย ๓.ภาวนามัย ๔.อปจายนมัย*** ด้วยการประพฤติอ่อนน้อม ***๕.เวยยาวัจจมัย*** ด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้ ***๖.ปัตติทานมัย*** ด้วยการเฉลี่ยส่วนความดีให้ผู้อื่น ***๗.ปัตตานุโมทนามัย*** ด้วยความยินดีความดีของผู้อื่น ***๘.ธัมมัสสวนมัย*** ด้วยการฟังธรรม ***๙.ธัมมเทสนามัย*** ด้วยการสั่งสอนธรรม ***๑๐.ทิฏฐุชุกัมม์*** ด้วยการทำความเห็นให้ตรง
(ข้อ๔ และข้อ๕ จัดเข้าในสีลมัย; ๖ และ ๗ ในทานมัย; ๘ และ ๙ ในภาวนามัย; ข้อ๑๐ ได้ทั้งทานศีลและภาวนา) *ที.อ.3/246; สังคหะ 29*

ผลของการส่งบุญ

● ทำให้เทวดาที่ได้รับบุญแล้วมีอิทธิฤทธิ์ขึ้น สามารถช่วยเหลือผู้ส่งบุญ ให้ได้รับความสำเร็จเทวดาที่รักษาเคหะสถานบ้านเรือนบางแห่งสามารถจำแลงแปลงกายเป็นเจ้าของบ้าน เปิด-ปิด ทีวี วิทยุ และไฟฟ้าในบ้านได้เอง ทำให้พวกลักเล็กขโมยน้อยไม่กล้าเข้าไปลักขโมยเพราะเข้าใจว่าเจ้าของบ้านอยู่ในบ้าน ทั้งที่ความจริงไม่มีคนอยู่ในบ้านเลย เทวดาสามารถป้องกันไม่ให้เกิดไฟไหม้บ้าน ป้องกันภัยอันตรายจากพายุต้นไม้หักโค่นล้มทับบ้าน บ้านไหนถูกไฟไหม้แสดงว่าเทวดาไม่รักษาเพราะเจ้าของบ้านมีบาปกรรม และไม่เคยส่งบุญให้เทวดาและเจ้ากรรมนายเวร ที่

บ้านข้าพเจ้าผู้เขียนมีเหตุแปลกเกิดขึ้นบ่อย ๆ พัดลมปิดเอง ไฟฟ้าปิดเอง ถ้าทำอะไรไม่เหมาะสม จะมีสิ่งตักเตือนเกิดขึ้น

● ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวรแล้วกลับมาเป็นเทวดาที่ปกปักรักษาตัวเรา

● ทำให้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์-สัตว์ทั้งหลาย ไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น

● สามารถห้ามฟ้าฝนได้ สามารถขอฝนให้ตกได้ ตัวข้าพเจ้าชอบเข้าป่าหาสมุนไพร ช่วงหน้าฝนตกชุกที่สุดในช่วงที่ผ่านมา เมื่อข้าพเจ้าจะออกจากบ้านและขับมอเตอร์ไซด์ไปตามถนนก็จะอธิษฐานเบิกบุญให้แก่ภูตผีปีศาจทั้งหลายที่สถิตรายทางที่เดินทางผ่าน ให้พญาครุฑปกป้องแผ่นฟ้าให้แก่พญานาคผู้ปกป้องพื้นน้ำ ช่วงที่ข้าพเจ้าเดินทางอย่าได้

ประสบอุบัติเหตุ และอย่าให้ฝนตกระหว่างทาง เมื่ออยู่ในป่ากำลังขุดหัวยาก็อธิษฐานว่า *“ด้วยอานุภาพของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าพเจ้าให้แก่ภูตผีปีศาจ เทวดา ยักษ์ ครุฑ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณป่าแห่งนี้ ขออันตรายใด ๆ อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า พญานาคจงหยุดฝนในบริเวณนี้ พญาครุฑจงพัดเอาฝนที่ตกแล้วไปลงที่อื่น อย่าให้ข้าพเจ้าซึ่งกำลังทำงานเปียกฝน”* ปรากฏว่าการเดินทางวันนั้นไม่มีฝน แต่ท้องถนนเปียกแสดงว่าฝนตกก่อนหน้านั้นแล้ว เมื่ออยู่ในป่าไม่มีฝน พอออกจากถนนพบว่า ถนนเปียกน้ำเจิงนองเต็มถนน เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง ข้าพเจ้าได้ฟังจากการเล่าของพระคุณเจ้าจึงนำมาปฏิบัติ ท่านเล่าว่าช่วงเกิดพายุใหญ่ ต้นไม้หักระเนระนาด เกิดลูกเห็บตกลงมาหนาเป็นคืบ

ในรอบนอกวัด แต่ที่วัดไม่มีฝนตก ไม่มีลม ไม่มีลูกเห็บ หลังจากนั้นพญาครุฑตัวใหญ่ได้มาหา ท่านเรียนว่าได้โอบปีกปิดบังวัดไว้จึงไม่มีฝนหรือพายุตกในวัด

● การเดินทางจะไม่มีอุบัติภัยตามท้องถนน เมื่อจะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นข้างหน้าจะมีเหตุให้รถเราติดขัดเสียหายจนวิ่งต่อไม่ได้ เมื่อเหตุผ่านไปแล้วรถเราจะดีเอง เมื่อเดินทางไปถึงจุดที่เกิดอุบัติเหตุนั้นก็จะพบเหตุการณ์ อันน่าหวาดเสียวเกิดขึ้นก่อน มีผู้คนล้มตายก็มี หากรถเราไม่ติดขัดเสียก่อน เราก็อาจเป็นหนึ่งในผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตนั้นก็ได้

● ธุรกิจการค้า หน้าที่การงาน จะเจริญรุ่งเรือง จะพบช่องทางทำมาหากินที่แจ้งชัด ถ้าตกงานก็จะได้งานทำ ถ้าเจ้านายเกลียดก็จะรักชอบขึ้น

● ร้านอาหาร ร้านขายของ จะมีแขกเข้าร้านมากกว่าเดิม และอย่าลืม ถ้ามีคนมาอุดหนุนให้อธิษฐานบุญให้แก่เทวดาที่รักษาลูกค้าที่มาอุดหนุนทันที ต่อมาเทวดาก็จะดลใจให้ลูกค้ากลับมาหาเราอีก

● นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาด้วยภัยอันตรายรอบทิศทาง แม้ฝันก็ฝันดี

● ร่างกายจะแข็งแรงสุขภาพจะสมบูรณ์ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมารบกวน

● ครอบครัวจะอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าอกเข้าใจกัน

● เพื่อนบ้านจะรักใคร่ปรองดองกัน ไม่เบียดเบียนส่อเสียดกันให้ความเกรงอกเกรงใจซึ่งกันและกัน

เรื่องเล่า

จากหลวงพ่อฯ

พระอาจารย์เกษมฯ เล่าว่า วิชาจ่ายบุญนี้ใช้กันมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแต่เพิ่งสาบสูญไปเมื่อ ๕๐๐-๖๐๐ ปีมานี่เองถ้าค้นคว้าในพระไตรปิฎกก็พบมากแห่งที่เกี่ยวข้องกับการทำบุญและเทวดาผู้รับบุญ

พระอาจารย์เกษมฯ ค้นพบวิชานี้โดยบังเอิญและด้วยความพยายามซึ่งมีเล่าอยู่ในแผ่นซีดี วีซีดี MP3 ที่ท่านได้แสดงธรรมไว้ การแสดงธรรมแต่ละครั้ง แก่บุคคลแต่ละคณะมากมาย มีเรื่องราวที่น่าสนใจมาก บางตอนก็เล่าเรื่องประสบการณ์ในนรกบ้าง ในสวรรค์บ้าง ถ้ามีนักปฏิบัติไปถามก็จะสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติทางจิตล้วน ๆ ถ้านักปฏิบัติภาวนาได้ฟังแล้วก็จะเกิดศรัทธา แน่วแน่ในการปฏิบัติทางจิตยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ที่ข้าพเจ้าเล่ามานี้เป็นเบื้องต้น-ย่อ ๆเท่านั้น รายละเอียดยังมีอีกมากมาย หากท่านผู้ใดสนใจอยากได้แผ่นซีดี วีซีดี MP3 ในการแสดงธรรมของพระคุณเจ้าเกษมเพิ่มเติม โปรดแจ้งความประสงค์ตามที่อยู่ที่ท้ายหนังสือนี้

คนจะเลิกทำบาปมาแสวงบุญก็เพราะได้ฟังธรรม คนจะสนใจให้ทาน รักษาศีล ภาวนา ก็เพราะได้ฟังธรรม คนจะหลุดพ้นจากทุกข์ได้เพราะฟังธรรม พระพุทธเจ้า ทรงตรัสว่า *"ธรรมทาน คือ การให้ธรรมเหนือการให้สิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด แม้ถวายทานในพระสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประธานก็ไม่เหนือกว่าธรรมทานได้"* บุญกุศลที่เกิดจากธรรมทานนี้ ข้าพเจ้าขอมอบแด่เทวดาที่รักษาท่าน ผู้อ่านทุกท่าน เมื่อเทวดาได้รับบุญนี้แล้วจงมีความสุขความเจริญมีฤทธิ์มีอำนาจ จงช่วยเหลือท่านผู้อ่านให้ประสบความรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดกาลนานเทอญ.

คณะศิษย์วัดสามแยก

วิธีที่จะให้เทพที่เป็นหมอ
มาทำการรักษาตัวเรา

ให้ตั้งจิตก่อนที่จะนอนหลับดังนี้

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าฯ จงได้ยินเสียงข้าฯ ในเวลานี้ด้วยเถิด ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมาทำการตรวจรักษาข้าในเวลาที่ข้าหลับด้วย ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้าฯมีอาการ.....(ปวดหัวหรือเป็นอะไรก็บอกไปตามนั้น) เมื่ออาการดีขึ้นข้าฯ จะทำบุญให้แก่พวกท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป" ดังนี้

แล้วต่อไปให้คิดดังนี้อีกว่า

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จง

บันดาลร่างกายข้าฯ ให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่เป็นหมอ ให้เข้าตรวจรักษาร่างกายข้าฯ ในเวลาที่ข้าหลับได้ด้วยเถิด” ดังนี้

แล้วให้คิดจ่ายบุญดังนี้ว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าฯ ให้ไหลรวมมาสู่ข้าฯ ในเวลานี้ แล้วขอให้บุญนี้จงอยู่กับข้าฯ แล้วหากผู้ใดไปนำหมอเทพมา และหมอเทพใดที่มาทำการตรวจรักษาข้าฯ ขอบุญนี้จงเป็นของท่านผู้นั้น” ดังนี้

หมายเหตุ แล้วอย่าลืมเอาบุญให้ญาติทิพย์ของตนและเหล่าเทพที่มาทำการรักษาบ่อย ๆ ด้วย ยาก็ให้กินด้วย หากเป็นยาสมุนไพรก็ให้เอาบุญให้แก่เหล่าเทพที่รักษาต้น

ยาที่เอามากินนั้นด้วย แล้วก็เอาบุญให้ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้น ๆ ด้วย

อนึ่ง วิธีนี้สามารถสลับสับเปลี่ยน - ซิกแซกตามแต่ใครจะคิดเอาแต่อย่าให้หนีจากหลักนี้ เช่นขอเชิญเอา นาค มาทำการรักษา ฯลฯ ก็ได้เช่นกัน

****แล้วที่พิมพ์คำว่า "ข้าฯ" นั้นจะว่าข้าพเจ้าแบบเต็ม ๆ ก็ได้***

การอบรมลับ *ทางกระแสจิต*

คือการที่เราอบรมคน ๆ หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นลูก, หลาน, สามี, ลูกน้อง ฯลฯ ให้เขาเป็นคนดีโดยใช้วิธีคิดอบรมเขา เพราะเมื่อเราพูดอบรมเขาตรง ๆ เขาไม่เชื่อฟัง-ไม่ยอมฟัง จึงต้องใช้วิธีอบรมในทางลับ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อต้องการจะอบรมลูกให้เป็นคนดี ตั้งใจเรียน เชื่อฟังพ่อแม่ ก็ให้วาดมโนภาพขึ้นว่าตอนนี้เราไปอยู่ข้าง ๆ ลูก (สมมติเราอยู่คนละห้องกันกับลูก) แล้วก็คิดอบรมสั่งสอนเขาตามที่เราต้องการ วิธีนี้ใครที่มีลูกไม่ดี สามีไม่เข้าท่า สามารถนำเอาไปใช้ได้ แล้วอย่าลืมอุทิศบุญให้กับผู้ดูแลรักษาเขา, นายเวรที่ก่อกวนเขาอยู่ด้วยก็จะเห็นผลเร็วยิ่งขึ้น.

การเปิดโอกาสให้ญาติต่าง ๆ

เข้าสิงสถิตในทรัพย์สมบัติ

"ข้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้(.....)เปิดโอกาสให้ ปอบ เปรต ผี ปีศาจ เทวดา มาร พรหม ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เงือก นาค ครุฑ อสูร กินรา ที่เป็นญาติข้าและผู้ที่อยากเป็นญาติข้า จงตั้งใจขอเป็นญาติข้า แล้วเข้าสถิตตามสมควรแก่ภูมิของตนเถิด ข้าจะทำบุญให้ เมื่อได้รับบุญแล้วจงช่วยให้กิจการที่ข้าทำอยู่นี้เจริญรุ่งเรือง เรามามีความสุขร่วมกัน ตลอดไปเถิด" ดังนี้

ตรงที่เว้นวรรค.....ไว้นั้น หากใคร

จะเปิดโอกาสให้เขาเข้าสถิตตามบ้านก็ให้บอกว่า **"บ้านข้าพเจ้า"** หากใครจะเปิดโอกาสให้เขาเข้าสถิตตามรถก็ให้บอกว่า **"รถคันนี้"** ดังนี้ ตามสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เปิดให้เขาเข้าสถิตได้ทั้งนั้น วิธีนี้จะทำให้สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ มีผู้ช่วยดูแลรักษาอีกทางหนึ่ง เช่น เวลารถเสียอยู่ในที่เปลี่ยวเขาก็จะสามารถช่วยให้วิ่งไปจนถึงอู่ซ่อมได้ หากเป็นบ้านเรือนหรือรถหรือเรือก็ตาม ให้นำกระดาษมาเขียนตามข้อความดังกล่าวนั้น แล้วนำไปติดที่ใดที่หนึ่ง ถ้าเป็นบ้านก็นำไปติดไว้ที่หน้าประตูหรือที่ใดก็ได้ตรงด้านหน้าบ้านที่เห็นว่าเหมาะ ถ้าเป็นรถ เรือ ก็ติดไว้ที่ด้านในของหัวเก๋งรถเรือนั้นเอง แล้วก็ให้อธิษฐานตามนั้น แล้วก็อย่าลืมอุทิศบุญให้เขาบ่อย ๆ ด้วยเช่นกัน.

การอุทิศบุญ

หรือการโอนบุญในชีวิตประจำวัน

ตอนเช้า
- ทำกับข้าวให้บิดา, มารดา หรือสามีรับประทาน
- ป้อนข้าวให้ลูก
- ให้เงินลูกไปโรงเรียน
- ให้ข้าวสุนัข
- ฯลฯ

บุญเหล่านี้สามารถโอนบุญได้ทันที โดยตั้งจิตอธิษฐานว่า *"บุญที่เกิดจากการทำกับข้าวให้บิดา-มารดารับประทานนี้ยกให้กับ.....(เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนข้าพเจ้า, เทวดาผู้รักษาข้าพเจ้า, เทวดาผู้รักษาพ่อแม่ข้าพเจ้าฯลฯ)"*

ขณะทำงาน (ตอนกลางวัน)

- ขณะยื่นงานให้กับเจ้านาย
- เลี้ยงอาหารผู้ร่วมงาน ฯลฯ
- หยิบสิ่งของส่งให้เพื่อนตามที่เพื่อนบอก

ตอนกลางคืน

- ห่มผ้าให้ลูกหรือสามี-ภรรยา
- เมื่อได้ดู-ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้ หรือเมื่อได้ปฏิบัติธรรมภาวนาอบรมใจ
- ฯลฯ

เมื่อได้กระทำต่าง ๆ ดังว่ามานี้ สามารถโอนบุญออกไปให้ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์ที่เราต้องการให้ได้ทันที *'แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานั้นผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ เช่น ผี-ปีศาจ-ผีเชื้อโรค ฯลฯ รับได้ยาก'* ฉะนั้นหากเรา

ต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขาเหล่านั้น เราต้องอธิษฐานแปรสภาพบุญให้เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นก่อนเพื่อเขาจะรับได้ง่ายขึ้น โดยคิดก่อนที่จะภาวนาดังนี้ *"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้บุญที่เกิดขึ้นในขณะที่ข้าฯ ภาวนาคราวนี้แปรสภาพเป็นสิ่งต่าง ๆ (ปัจจัยสี่) <u>ตามแต่อมนุษย์แต่ละดวงใจ</u>ที่มาเกี่ยวข้องกับข้าอยู่ในเวลานี้เขาต้องการ แล้ว ขอให้บุญที่แปรสภาพแล้วนั้นเป็นของอมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้นตามที่เขาปรารถนานั้นเทอญ"* ดังนี้

หมายเหตุ ตรงถัดจากคำว่า '*แปรสภาพเป็นนั้น*' เราจะระบุชัด ๆ ลงไปเลยก็ได้ว่า ***"แปรสภาพเป็นอาหาร, ที่อยู่อาศัย ฯลฯ"***

ก็ได้เช่นกัน แล้วตรงที่ขีดเส้นใต้นั้นเราจะเปลี่ยนเป็น *"ตามแต่เทวดา เปรต ผี ปีศาจที่อยู่บริเวณบ้านข้า"* หรือจะเปลี่ยนเป็นว่า *"นายเวรของข้า (และของลูก ของสามี ของภรรยา ของบิดามารดาฯลฯ) ที่เดินทางมาถึงแล้วในเวลานี้"* ดังนี้ (คำคิดนี้จะไม่ตามนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ได้ ให้คิดพลิกแพลงใช้เอาแต่อย่าให้หนีจากหลักนี้)

การอุทิศบุญให้ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์

มี ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

๑. กลุ่มที่เขาเป็นญาติของเราตั้งแต่อดีตชาติและปัจจุบันชาติที่ตายไปแล้วไปเกิดเป็นอยู่ในกลุ่มเหล่านี้มี ผี ปีศาจ เปรต ปอบ ยมทูต ยมบาล เงือก นาค กินรา ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร พรหม

๒. กลุ่มที่คอยติดตามดูแลรักษาไม่ว่าเราจะเดินทางไปที่ไหน ๆ มี ผี ปีศาจ ยมทูต (เป็นบางครั้ง) เงือก นาค กินรา ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร พรหม

๓. กลุ่มนายเวรหรือกลุ่มที่คอยเล่นงานเราเพราะมีความเคียดแค้นต่อเรามี ผี ปีศาจ เปรต นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์

เทวดา มาร ฯลฯ แม้พวกที่มาคอยสิงคอยทรง ก็ถือว่ามันเป็นนายเวรด้วยเช่นกัน

กลุ่มนี้จะทำให้เราไม่สบายทำอะไรก็ติดขัดไปหมดมีกิจการก็ซบเซา ยิ่งคนที่ฆ่าสัตว์มาก ยิ่งมีเวรมาก *(หลวงพ่อท่านว่าอย่างฆ่าไก่ตัวหนึ่งไรที่อยู่กับไก่ เป็นหมื่น ๆ ตัวก็ตายไปด้วย ผีไก่ ผีไรมันก็แค้นเรา เราต้องส่งบุญให้มันเมื่อมันได้แล้วมันเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้นมันก็จะหายแค้นเรา)*

๔. กลุ่มเชื้อโรคเชื้อจุลินทรีย์ กลุ่มนี้บางพวกก็เป็นนายเวรบางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษาอาศัยอยู่ตามระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขาเขาก็จะเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้นไม่กลับมาเกิดในร่างกายของเราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันทีแต่บางพวกก็ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้ แต่ไม่ต้องห่วงเพราะเขามีมากมายหลายล้าน ย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เนืองๆ เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขาเขาก็จะได้รับทันที

การเบิกบุญที่เคยทำไว้
โอนออกไปดังนี้

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไปให้ญาติในโลกทิพย์

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ถึงแก่ ปอบ เปรต ผี ปีศาจ เทวดา มาร ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เงือก นาค ครุฑ อสูร กินราที่เป็นญาติข้า จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้เถิด" (กลุ่มญาติ พอเราส่งบุญให้ ได้บุญก็จะดูแลปกป้องรักษาให้เราปลอดภัยจากเจ้ากรรมนายเวรที่จะมาถึงตัวเราและก็จะดูแลบ้านกิจการค้าขายให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป *'หลวงพ่อท่านว่าเหมือนเรามียามแล้วให้เงินเดือนกินได้กินอิ่มก็ดูแลบ้านเราดี ไม่จ่ายเงินเดือนให้และกินก็ไม่อิ่มจะเอาแรงที่ไหนมาปกป้องบ้านเรา')*

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไป

ให้เจ้ากรรมนายเวร

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนข้าอยู่ในเวลานี้เมื่อรับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด ข้าขออภัยในความผิดที่ข้าเคยทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกันมามีความสุขไปด้วยกันเถิด" ดังนี้

การเบิกบุญที่ทำไว้โอนออกไป

ให้นายเวรฆ่า

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แปรสภาพเป็นร่างกายข้าไปให้นายเวรที่จะเข้ามาทำร้ายข้า ให้เขาได้แก้แค้นร่างกายที่เกิดจากบุญที่ข้าฯ ส่งไปให้นั้นเถิด" (หลวงพ่อบอกว่า *'บุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเราไปให้เจ้ากรรมนายเวรฆ่า'* คือในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม เขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าตัวปลอมที่เราแปรสภาพบุญส่งไป ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิตก็ลองเอาไปปฏิบัติพิสูจน์ดูมันไม่ยากอะไร เงินก็ไม่เสีย เหมือนมี

คนเอาผลไม้บอกว่าหวานมาให้เราชิม เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน วิธีนี้ได้มา ข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

การเปิดทางและขับไล่ภูต ผี ปีศาจ *ที่มาอยู่ในร่างกายออก*

เมื่อเรามีอาการเจ็บปวดอึดอัดตรงร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งโดยที่ไม่มีบาดแผล และแม้จะไปหาหมอก็หาสาเหตุของโรคไม่เจอ เมื่อคำหรือกดบีบตรงบริเวณที่เจ็บปวดนั้นดูจะพบว่ามีลักษณะเป็นก้อนแข็ง ๆ (บางทีก็ไม่เป็น) บางทีก็เลื่อนไปมาตามร่างกายได้ เมื่อ

เราเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่ามีผีหรือปีศาจฯลฯ มาอยู่ในร่างกายของเราแล้ว **‘ วิธีแก้ก็คือ ’**

๑. ให้อธิษฐานเบิกบุญเก่า มาให้เขาบ่อย ๆ หรือเมื่อได้ทำบุญใหม่ ก็ให้อุทิศบุญให้เขาด้วย โดยก่อนจะคิดอุทิศบุญให้เขาให้อธิษฐานว่า *“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้กระแสคิดกระแสพูดของข้าในเวลานี้จงดังไปถึงผีปีศาจที่อยู่ตรง..... (มีอาการที่ตรงไหนก็บอกที่ตรงนั้น) ของข้าฯ นี้ ให้ได้รับรู้ให้ได้ยินให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าฯ จะบอกต่อไปนี้”* แล้วเอามือหรือหลังมือตีแป๊ะ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ตรงที่มีอาการนั้น พร้อมกับพูดดัง ๆ หรือคิดดัง ๆ ในลักษณะดุ ๆ ว่า *“ใครที่อยู่ในนี้ จงเตรียมตัวรับเอาบุญ ข้าฯ จะอุทิศบุญให้ เมื่อรับบุญแล้วให้ออกมาอยู่ข้างนอก อย่ามาอยู่ในนี้ นี่*

มันร่างกายคน ออกมารับเอาบุญอยู่ข้างนอกดีกว่า มีกันอยู่เท่าไหร่ให้ชักชวนกันออกมา” ดังนี้

แล้วก็ให้อธิษฐานเปิดร่างกายให้เขาออกมาสู่ข้างนอกได้โดยสะดวกว่า *“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้ร่างกายข้าฯ เปิดเป็นช่องเป็นทางให้ภูต ผี ปีศาจต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายของข้าฯ ออกมาข้างนอกได้โดยสะดวกเถิด”* ดังนี้

หากมีการคล้องเหรียญ ฝ้ายผูกแขน หรือของปลุกเสกต่าง ๆ ให้เอาออกให้หมด เพราะของเหล่านี้จะกันให้ผี ปีศาจออกได้ยาก เมื่อทำหลาย ๆ ครั้งแล้วอาการยังไม่ดีขึ้นก็ให้ทำตามข้อต่อไป

๒. ทำการกด-บีบไล่ให้ออก (ช่วยไล่

ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้อธิษฐานก่อนว่า *"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มาเป็นฤทธิ์อำนาจในการรับรู้รับทราบรับสัมผัสภูต ผี ปีศาจ ที่อยู่ในร่างกายของ.....(ถ้าจะไล่ให้ตัวเองก็ว่าข้าฯ ถ้าจะไล่ให้ผู้อื่นก็ว่าตามชื่อของคนที่เจ็บปวดนั้น) นี้ แล้วเมื่อข้าสัมผัสถูกผี ปีศาจ ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้น อึดอัดทรมาน ทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ที่บันดาลบุญข้าฯ ให้มีฤทธิ์มีอำนาจนี้เถิด"* ดังนี้ แล้วก็ให้ทำการกด บีบตรงที่มีอาการนั้น หากเจ็บอยู่ตรงบริเวณแขนขา ให้พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือปลายเท้า แต่ถ้าอยู่ตามลำตัวก็ให้กดอยู่ตรงนั้น ๆ เลย เมื่อกดโดนตัวผี ปีศาจ คนเจ็บจะเจ็บมากจนร้องโอดโอย (แม้จะกดเพียงเบา ๆ) จนบางทีร้องออกมา

เป็นเสียงของผี ปีศาจชนิดนั้น ๆ เลยก็มี เช่น เสียงหมา เสียงแมว เสียงเขียด (หากมันร้อง หรือพูดออกมาเป็นภาษามนุษย์ก็ให้ถามว่า มาสิงในคนทำไม ต้องการอะไร ฯลฯ เมื่อถาม-พูดแล้วก็ให้บอกเขาให้ตั้งใจยินดีรับเอาบุญจากการที่เราจะอุทิศให้แล้วบอกให้เขาออกมารอรับบุญอยู่ข้างนอก คือให้บอกอบรมสั่งสอนเขาไปพร้อมเลย) เมื่อกดไปกดไปบางทีก้อนแข็ง ๆ จะหายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้ลูบตามร่างกายของคนเจ็บตรวจสอบดู หากเจออีกทีก็ให้ทำการไล่ต่อไป หากทำการไล่แล้วคนเจ็บก็เจ็บมากแล้วแต่ผียังไม่ออกก็พักกันก่อน จนกว่าคนเจ็บจะสู้ต่อ แต่ถ้าหากในขณะที่ทำการไล่อยู่นั้น คนเจ็บเรอออกมา อาเจียนออกมา หรือก้อนที่แข็ง ๆ ในตอน

แรกหายไปโดยที่ไม่ไปเจ็บปวดที่อื่นอีกและอาการที่อึดอัดทุเลาเบาบางลงไปก็ให้รู้เถิดว่าผีได้ออกแล้ว ก็ให้เบิกบุญหรือทำบุญให้เขาโดยทำบุญกับใครก็ได้เช่นเอาเงินให้แม่ให้พ่อฯลฯ แล้วก็คิดว่า *"บุญนี้เป็นของผี ปีศาจ ที่ออกจากร่างกายข้าฯ มาอยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด อย่าได้มาอยู่ในร่างกายข้าฯ อีกเลย"* ดังนี้

การเบิกบุญแก้ไขโรคได้
โดยเจาะจงให้เฉพาะจุด ดังนี้

"ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ใน.....จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้แล้วออกจากร่างกายข้าไปเถิด"

หมายเหตุ (ตรงที่เว้น....ไว้นั้นให้ระบุส่วนของร่างกายที่กำลังเกิดการเจ็บป่วยหรือมีเชื้อโรคก่อกวนอยู่ เช่น ป่วยเป็นโรคตับอักเสบก็ให้บอกว่าให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ในตับของข้านี้) หรือหากเป็นโรคจมูกอักเสบก็ให้บอกว่า *"ให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ในจมูกของข้านี้"* หรือ หากเป็นโรคเอดส์ก็ให้บอกว่า *"ให้ถึงแก่นายเวรกับ*

เชื้อโรคที่กัดกินหรือทำลายเม็ดเลือดขาวของข้าที่ทำให้ข้าเป็นโรคเอดส์อยู่นี้" หรือโรคมะเร็งก็ให้บอกว่า *"ให้ถึงแก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ทำให้ข้าเป็นมะเร็งอยู่ตรง.....(บอกตรงที่เป็น) นี้"* หรือโรคอื่นโรคใดก็ตาม ให้ทำตามวิธีนี้แบบนี้ เป็นต้น

อนึ่ง หมอ-พยาบาล หากไม่อุทิศบุญให้กับเชื้อโรคที่ตายจากการที่ตนฉีดยา, ฉายรังสี, ผ่าตัด (เอาอวัยวะที่เสียออก) ฯลฯ เชื้อโรคที่ตายเหล่านั้นก็จะโกรธแค้นหมอ แล้วก็จะติดตามคอยเล่นงานหมอไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง หากเล่นงานหมอไม่ได้ก็จะเล่นงานลูกหลานหรือสัตว์เลี้ยง หรือแม้แต่กระทั่งต้นพืชของหมอคนนั้นต่อไป (แม้หมอนวดแผนโบราณก็ให้อุทิศบุญให้กับผีปีศาจและเชื้อโรคที่ก่อกวนอยู่ในคนที่ตนรักษาด้วยเหมือนกัน)

วิธีปฏิบัติการเบิกโอนบุญประจำวัน

ตื่นเช้า : เบิกบุญให้ผู้ที่มาเกี่ยวข้องกับเราโดยทางฝันรวมทั้งให้เทวดาประจำตัว เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนทั้งภายนอกและภายในกายของเรา ตลอดถึงภูต ผี ปีศาจ เปรต ปอบ นาค ครุฑ อสูร ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภันฑ์ ยมทูต เทวดา มาร และพรหมที่เป็นญาติของเราที่อยู่บริเวณบ้านนี้

เข้าห้องน้ำ : เบิกบุญให้แบคทีเรียจุลินทรีย์ต่าง ๆ ที่ตายจากการที่เราอาบน้ำชำระร่างกายต่าง ๆ รวมทั้งให้เชื้อโรคต่าง ๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเรา เพราะการขับถ่ายด้วยก่อนออกจากห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

เวลากินข้าว : เบิกบุญให้กับวิญญาณ สัตว์ที่สถิตย์ ในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ใน

อาหารทั้งหมดนั้นรวมทั้งให้กับดวงใจสัตว์ตัวที่เรานำมาทำอาหารด้วย

ไปทำงาน : เบิกบุญให้เทวดาประจำรถและภูตผีปีศาจที่อยู่กับรถ และบอกเทวดาให้คุ้มครองป้องกันให้การเดินทางปลอดภัย

ขณะเดินทาง : เบิกบุญให้เทวดาภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต เทวดา ฯลฯ ที่อยู่ตามถนนหนทาง

ถึงที่ทำงาน : เบิกบุญให้เทวดาประจำตัวผู้ร่วมงานทั้งหลาย และภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต อสูร เทวดา ฯลฯ ที่อยู่ในที่ทำงาน

กลับจากทำงาน : เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ และภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต ฯลฯ ที่อยู่ในรถ และตามถนนที่จะเดินทางกลับ

เมื่อถึงบ้าน : ก็เบิกบุญให้หมู่ภูต ผี ปีศาจ ปอบ เปรต อสูรกาย นาค ครุฑ อสูร ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยมทูต เทวดา มาร และพรหมที่เป็นญาติของเรา ทำกิจธุระส่วนตัวใด ๆ ก็เบิกบุญให้ เหมือนตอนเช้า

ถ้านอนไม่หลับ : ให้เบิกบุญ ให้เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในและรอบดวงจิตของเรา หรือให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับอยู่ในเวลานี้ เป็นต้น

(ทุกครั้งที่เบิกโอนบุญให้ว่า "ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้.....")

วิธีอนุโมทนาบุญ

คือร่วมยินดีในขณะที่เห็นผู้อื่นทำความดี เช่น ถวายสังฆทาน ใส่บาตร ทำทาน รักษาศีล เจริญสมาธิภาวนา เป็นต้น บุญจะเกิดขึ้นกับเราเมื่อเราร่วมยินดีกับการที่เห็นผู้อื่นทำความดีนั้น แล้วให้คิดว่า *"สาธุบุญนี้ให้....."*(อธิษฐานให้ตามที่ปรารถนา)

ประโยชน์ของการโอนบุญ

๑. ร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เพราะเจ้ากรรมนายเวรไม่มาเบียดเบียน หรือหากป่วยอยู่ก็ทำให้หายเร็วขึ้น

๒. ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจและมุ่งหวัง เพราะเทวดาที่ดูแลเราช่วยเหลือและเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นศัตรูกลับกลายเป็นมิตร

๓. ครอบครัวมีความสุข ลูกเชื่อฟังพ่อแม่

๔. ช่วยให้จิตใจอ่อนโยนมีเมตตา

๕. การเดินทางปลอดภัย เพราะเป็นที่รักของมนุษย์และอมนุษย์

๖. ปฏิบัติธรรม เจริญในธรรมปัญญาเกิดขึ้นง่าย

คำอธิฐานก่อนนั่งสมาธิ *อีกแบบหนึ่ง*

ให้อธิษฐานจิตว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาล ให้บุญกุศลที่เกิดจากการนั่งภาวนาของข้าคราวนี้ต่อไปนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวร ทั้งที่อยู่ภายในทั้งที่อยู่ภายนอกร่างกายข้าและที่จะกำลังจะมาถึงตัวข้าในเร็วนี้ ๆ รวมทั้งจงสำเร็จแก่เทวดาประจำตัวข้า จงสำเร็จแก่นาค ครุฑ อสูร คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ กินราที่อยู่บริเวณนี้ บ้านนี้ เมื่อพวกท่านเห็นบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิของข้าไปถึงแก่พวกท่าน ขอให้พวกท่านยินดีรับเอาได้เลย แล้วอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของข้าพเจ้า แล้วข้าจะอุทิศบุญให้อีก" ดังนี้

หมายเหตุ : ถ้าต้องการจะอุทิศเจาะจงให้ใครหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็ให้อธิษฐานเอาเองแต่บุญที่เกิดจากการภาวนานั้นผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ เช่น ผี ปีศาจ ผีเชื้อโรค ฯลฯ รับได้ยาก ฉะนั้นหากต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขาเหล่านั้นก็ให้อธิษฐานแปรสภาพบุญให้เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นก่อนเพื่อเขาจะรับได้ง่ายขึ้น.

คำอุทิศบุญ

บุญกุศลใดที่เกิดจากการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ในการเผยแผ่เป็นธรรมทาน เมื่อบุญเกิดขึ้นแล้ว ขอบุญนี้จงเป็นของผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์ดังต่อไปนี้

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาคณะผู้จัดพิมพ์ จงเป็นของนายเวรของคณะผู้จัดพิมพ์ที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนอยู่ตามร่างกายของคณะผู้จัดพิมพ์

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาผู้อ่าน จงเป็นของนายเวรของผู้อ่านที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนอยู่ตามร่างกายของผู้อ่าน รวมทั้งเป็นของเหล่าญาติทิพย์ของทุก ๆ ท่าน ทุก ๆ คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ และจงเป็นของเหล่าอมนุษย์ทุก ๆ ตนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ เมื่อทุก ๆ ท่านได้รับบุญแล้วจงสนับสนุนส่งเสริมญาติของท่านให้เจริญ ทั้งทางโลกและทางธรรม ตามที่ญาติของท่านปรารถนานั้นเทอญ.

ท่านใดที่มีความสนใจในข้อมูลข่าวสารเรื่องการแสดงธรรมของหลวงพ่อเกษมฯ และต้องการขอรับสื่อธรรมะของท่าน โปรดติดต่อขอรับตามที่แจ้งไว้ตรงนี้ คือ

ติดต่อขอรับ VCD - MP3 ได้ที่

www.samyaek.com, www.larnwat.com/board

(คุณธงรบ โทร. ๐๘-๑๖๕๖-๕๗๓๓, คุณตุ่น ๐๘-๖๐๔๓-๓๓๖๘, คุณหนิง ๐๘-๑๘๔๒-๓๖๑๐)

หรือที่ www.geocities.com/watsamyaek

โทร. ๐๒-๗๐๕๐-๖๙๓, ๐๘-๖๕๐๕-๙๕๙๓

หรือเข้าไปขอรับด้วยตนเองได้ที่ คุณวิชชา ที่อยู่ ซอยนวลจันทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม กทม. โทร. ๐๘-๑๒๕๖-๐๒๕๙ หรือขอรับจาก ทีมปฏิบัติการงานสื่อธรรมะวัดป่าสามแยก ก็ได้ โทร. ๐๘-๙๖๑๙-๖๒๘๔

ติดต่อขอรับหนังสือของทางวัดสามแยกได้

โดยเขียนชื่อหนังสือที่ต้องการขอรับไว้ให้ชัดเจน

ส่งซองเปล่าขนาดซอง ๖"x๙" พร้อมชื่อ-ที่อยู่ของท่านติดแสตมป์ ๘ บาท มาที่ คุณชวิน ยงยุทธ เลขที่ ๓๕/๑๕๑ ม.๑ ต.บางศรีเมือง อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐ โทร. ๐๘-๙๑๐๓-๓๖๕๐

หรือที่ คุณนรินทร์(รักษ์อุดร) เศวตประวิชกุล เลขที่ ๒๕๔/๓ ถ.โพศรี อ.เมือง จ.อุดรธานี ๔๑๐๐๐

อ่านเพิ่มเติมจากพระไตรปิฎกบาลีและอรรถกถาแปล(ไทย)
ชุด ๙๑ เล่ม ของมหามกุฏราชวิทยาลัย ชุดหมวด ทาน

๑. ทำบุญให้เทวดาบริเวณที่อาศัยอยู่ (ปาฏลิคามิยสูตร) หน้า ๑๑๘ เล่ม ๗
๒. อภิมหาทาน (กูฏทันตสูตร) หน้า ๘๘ เล่ม ๑๒
๓. ไม่จำเป็นต้องถวายใส่มือพระ (มหาปทานสูตร) หน้า ๑๕๙ เล่ม ๑๓
๔. ไม่จำเป็นต้องถวายของใส่มือพระ (๒) (ปทุมปุปผิยเถราปทาน) หน้า ๓๒๕ เล่ม ๗๑
๕. ไม่จำเป็นต้องถวายของใส่มือพระ(๓) (ขัมพุคามิกปุตตเถรคาถา) หน้า ๑๘๓ เล่ม ๕๐
๖. ไม่จำเป็นต้องถวายของใส่มือพระ(๔) (สุมนสูตร) หน้า ๖๔ เล่ม ๓๖
๗. สงเคราะห์สังคม (สักกปัญหสูตร) หน้า ๑๖๒ เล่ม ๑๔
๘. ทานของไม่ดีมีผลน้อย (ปายาสิราชัญญสูตร) หน้า ๔๐๐ เล่ม ๑๔
๙. ฆ่าสัตว์ทำบุญแล้วได้บาป (ชีวกสูตร) หน้า ๑๐๓ เล่ม ๒๐
๑๐. ความแตกต่างของผลทาน (ทักษิณาวิภังคสูตร) หน้า ๓๙๔ เล่ม ๒๓
๑๑. ค้าขายแล้วขาดทุน (วณิชชสูตร) หน้า ๒๓๘ เล่ม ๓๕
๑๒. ผลแห่งทานที่พึงเห็นเอง (สีหสูตร) หน้า ๗๘ เล่ม ๓๖
๑๓. ให้ทานมีผลต่างกัน (ทานสูตร) หน้า ๑๓๙ เล่ม ๓๗
๑๔. อภิมหาทาน (๒) (ปุญญาภิสันทสูตร) หน้า ๔๙๒ เล่ม ๓๗
๑๕. ทานของไม่ดี แต่มีผลมาก (เวลามสูตร) หน้า ๗๗๖ เล่ม ๓๗
๑๖. ทานที่เป็นบาป (เวลามสูตร) หน้า ๗๘๕ เล่ม ๓๗
๑๗. ให้ส่วนบุญแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วทันที (ติโรกุฑฑสูตร) หน้า ๒๘๔ เล่ม ๓๙
๑๘. วิธีฝากทรัพย์ที่ปลอดภัย (นิธิกัณฑ์) หน้า ๓๐๒ เล่ม ๓๙
๑๙. ไล่เทวดาออกจากบ้าน (อนาถบิณฑิกเศรษฐี) หน้า ๑๙ เล่ม ๔๒
๒๐. ทำบุญแล้ววิมานในสวรรค์ปรากฏทันที (นายนันทิยะ) หน้า ๔๒๐ เล่ม ๔๒
๒๑. เทวดาช่วยค้าขาย (โชติกะเถระ) หน้า ๕๔๐ เล่ม ๔๓
๒๒. เทวดาช่วยทำอาหาร (อปัณณกชาดก) หน้า ๑๑๒ เล่ม ๕๕
๒๓. ให้อาหารปลาแล้วอุทิศบุญ (มัจฉทานชาดก) หน้า ๓๐๔ เล่ม ๕๘
๒๔. ทิ้งของโสโครกก็ได้บุญ (ชัปปสูตร) หน้า ๒๒๘ เล่ม ๓๔
๒๕. ปีศาจที่หากินของโสโครก (ปิยังกรสูตร) หน้า ๔๐๗ เล่ม ๒๕

อ่านเพิ่มเติมจากพระไตรปิฎกบาลีและอรรถกถาแปล(ไทย) หมวดเพิ่มเติม

- ชาวพุทธที่ไตรสรณคมน์ขาด (ภยเภรวสูตร) หน้า ๓๓๔ เล่ม ๑๗
- เป็นฤาษีแต่สอนศาสนาพุทธ..บาป (อัมพัฏฐสูตร) หน้า ๕๗๑ เล่ม ๑๑
- การพูดแบบอริยะ (ปฐมโวหารสูตร) หน้า ๖๑๕ เล่ม ๓๕
- พูดดีเป็นชั่ว (ทุกถาสูตร) หน้า ๓๒๙ เล่ม ๓๖
- วันที่ควรระลึกถึง (สรณียสูตร) หน้า ๒๕ เล่ม ๓๔
- โรคของพระที่น่าขยะแขยง (โรคสูตร) หน้า ๓๗๓ เล่ม ๓๕
- พระพุทธเจ้าเป็นผู้หนักในธรรม(1 (รถวินีตสูตร) หน้า ๓๕๘ เล่ม ๑๘
- พระพุทธเจ้าเป็นผู้หนักในธรรม(2) (กุณฑกปูวชาดก) หน้า ๔๑๘ เล่ม ๕๖
- พระพุทธเจ้าเป็นผู้หนักในธรรม(3) (นางปุณณทาสี) หน้า ๔๕๘ เล่ม ๔๒
- ชื่ออะไรก็ไม่สำคัญ (กาฬีกัณณิชาดก) หน้า ๒๘๓ เล่ม ๕๖
- ความทุกข์เกิดแต่ของที่รัก (ปิยชาติกสูตร) หน้า ๑๗๐ เล่ม ๒๑
- บ้าหมอดู-หมอเดา (มังคลชาดก) หน้า ๓๐๓ เล่ม ๕๖
- ผู้ไม่ถูกนินทาและสรรเสริญไม่มี-ในโลก (อตุลอุบาสก) หน้า ๔๖๕ เล่ม ๔๒
- กำหนดเหตุให้ฆ่า (1) (ภัคคชาดก) หน้า ๓๐ เล่ม ๕๗
- กำหนดเหตุให้ฆ่า (2) (เทวธรรมชาดก) หน้า ๒๐๕ เล่ม ๕๕
- นานาลามก (ทุฏฐัฏฐสูตรสุตตนิเทสที่3) หน้า ๔๘๓ เล่ม ๖๕
- สวย-รวย-นิสัยดี...แต่ไม่มีคู่ (อิสิทาสีเถรีคาถา) หน้า ๔๖๘ เล่ม ๕๔
- ประทุษร้ายผู้มีศีลย่อมวิบัติ (ภรุราชชาดก) หน้า ๓๓๔ เล่ม ๕๗
- ปัญญาของพระโพธิสัตว์ (คามณิจันทชาดก) หน้า ๖๓ เล่ม ๕๘
- ตำนานเนื้อตากแห้ง (สัพพทาฐชาดก) หน้า ๔๗๘ เล่ม ๕๗
- เทวดาขัดขวางความพยายามของคนไม่ได้ (จุลลกาลิงคชาดก)หน้า ๓๘๑ เล่ม ๕๘
- นรกในท้องแม่ (ทริมุขชาดก) หน้า ๓๙ เล่ม ๕๙
- ทุกข์ในท้องแม่ (กามสุตตนิเทสที่ 1) หน้า ๑๕๒ เล่ม ๖๕
- แบคทีเรีย -ไวรัส - จุลินทรีย์ (กิมิชาติ) หน้า ๒๔๒ เล่ม ๖๕
- ไม่รู้อิ่ม (เสนกชาดก) หน้า ๒๖๙ เล่ม ๕๙
- พระอรหันต์จอมโหด (คูถปาณกชาดก) หน้า ๔๑๒ เล่ม ๕๗
- พระอรหันต์จอมดุ (ปิลินทวัจฉสูตร) หน้า ๓๓๐ เล่ม ๔๔
- โทษของการด่าพระอริยะ (1) (ชัมพุกาชีวก) หน้า ๒๒๘ เล่ม ๔๑
- โทษของการด่าพระอริยะ (2) (โกกาลิกสูตร) หน้า ๖๐๐ เล่ม ๔๗
- โทษของการด่าพระอริยะ (3) (โสณสูตร) หน้า ๕๕๒ เล่ม ๔๔
- โทษของการคิดลามกกับพระ- อริยะ (พระโสไรยเถระ) หน้า ๔๔๕ เล่ม ๔๐
- ทำไมจึงมีลูกและไม่มีลูก (เรื่องโพธิราชกุมาร) หน้า ๑๙๒ เล่ม ๔๒

อภินันทนาการ

จาก

ผู้ให้ธรรมเป็นทาน คณะศิษย์วัดสามแยก

บันทึกความดี .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

"การเบิกบุญมาจ่ายให้ทำวันละพันละหมื่นรอบ
ยิ่งคนไหนที่มีปัญหาติดหนักมากเท่าไหร่ก็ยิ่งต้องรีบ
เบิกมาจ่ายให้เขามากเท่านั้น จึงจะเจริญ
ไม่ใช่ทำวันละสิบรอบสามสิบรอบแล้วก็มาบ่น
ว่าไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย อู้ย.. ทุเรศนะคนแบบนี้...."

ผู้พิมพ์
ก้อนเมฆ แอนด์ กันย์ กรุ๊ป
KONMEK AND GUN GROUP
35/151 หมู่ 1 ถ.ท่าน้ำ ต.บางศรีเมือง อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
Tel. 0-2886-7971, 08-9785-3650, 08-9103-3650
Tel. & Fax : 0-2446-3722
e-mail : yongyut71@yahoo.com